

اثر ریزمغذی ها بر خصوصیات کمی و کیفی دورقم آفتابگردان در منطقه ارسنجان

• محمد مهدی رحیمی، عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی ارسنجان
• داریوش مظاهری، استاد دانشگاه تهران
• ناصر خدابنده، استاد دانشگاه تهران

تاریخ دریافت: آبان ماه ۱۳۸۲ تاریخ پذیرش: اردیبهشت ماه ۱۳۸۳

چکیده

این آزمایش در سال ۱۳۸۱ در ایستگاه تحقیقاتی دانشگاه ارسنجان (فارس) در زمینی بابافت رسی به منظور بررسی اثر ریز مغذی ها بر خصوصیات کمی و کیفی دورقم آفتابگردان با استفاده از کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در ۴ تکرار اجرا شد. فاکتور اصلی شامل ۲ رقم آفتابگردان بنام های A1: هیبرید گلشید ۴۳- (CMS۳۱×R)، A۲: رقم رکورد و فاکتورهای فرعی شامل ۵ تیمار کودی:

(T1=NPKMg)، (T2=NPKMg+Fe)، (T3=NPKMgFe+B)، (T4=NPKMgFeB+Mn)، (T5=NPKMgFeBMn+Zn)

بود. نتایج نشان داد: عامل رقم بر روی درصد اسید چرب پالمیتیک، شاخص برداشت و قطر طبق تأثیر بسیار معنی دار و بر روی درصد اسید چرب لینولئیک، اسید چرب اولئیک، عملکرد دانه در هر بوته، عملکرد روغن، عملکرد بیولوژیک در هر بوته و وزن هزار دانه تأثیر معنی دار داشته است. عامل تیمار کودی بر روی درصد اسید چرب لینولئیک، اسید چرب اولئیک، اسید چرب پالمیتیک، اسید چرب استئاریک، عملکرد دانه در هر بوته، درصد روغن، عملکرد روغن، شاخص برداشت و وزن هزار دانه تأثیر معنی داری داشته است. اثر ترکیب تیماری ارقام و تیمارهای کودی بر روی صفات عملکرد دانه در هر بوته، اسید چرب اولئیک و عملکرد روغن در هر هکتار بسیار معنی دار و بر روی صفات عملکرد بیولوژیک در هر بوته، وزن هزار دانه و قطر طبق معنی دار بود. هیبرید گلشید نسبت به رقم رکورد بهتر تشخیص داده شد. کلمات کلیدی: آفتابگردان، ریز مغذی ها، آهن، روی، بر، منگنز، منیزیوم.

Pajouhesh & Sazandegi No:61 pp: 96-103

The effect of micronutrients on quality and quantity characteristics in two varieties of sunflower in Arsanjan

By: M.M. Rahimi. Arsanjan Azad University, N. Khodabandeh, Professor of Tehran University. Iran.
D. Mazaheri. Professor of Tehran University. Iran

This experiment was evaluated in research station of Arsanjan Azad University in 2001 in a clay texture in order the effect of micronutrients on quality and quantity characteristics in 2 varieties of sunflower in Arsanjan by using split plot design with randomized complete blocks base design and four replication. Main - plot consisted of two sunflower varieties: Golshid hybrid. Record variety. Sub-plot consisted of five fertilizery treatments: (T1=NPKMg), (T2=NPKMg+Fe), (T3=NPKMgFe+B), (T4=NPKMgFeB+Mn) (T5 = NPKMgFeBMn+Zn). Results shown that 1. Variety factory on Palmtic fatty acid (HI) and Cap diametre characters have been full significant effect and on linoleic fatty acid, oleic fatty acid, seed yield per cap, oil yield per hectare, biologic yield per bush and the weight of 1000 seeds characters have been significant effect. 2. Fertilizery treatment factor on Percentage of linoleic fatty acid, oleic fatty acid, palmetic fatty acid, steric fatty acid, seed 1000 seeds characters have been significant effect. 3. Golshid hybrid is realized better than record variety. 4. Fourth fertilizery treatment in Golshid hybrid by notice to this experiment is realized best mutual between two factors of varieties and fertilizery treatments.

Key word: Sunflower, Micronutrients, Fe, Mg, Zn, B, Mn.

مقدمه

تأمین نیازهای غذایی با افزایش روز افزون جمعیت یکی از مهم ترین مشکلات انسان در کره خاکی می باشد. دانه های روغنی را می توان به جهات گوناگون به ویژه به لحاظ اهمیت و ارزش غذایی آنها در تغذیه انسان از ارزشمند ترین محصولات زراعی دانست. کاربرد دانه های روغنی در مصارف غذایی انسان، صنعت و استفاده از کنجاله آنها برای مصرف دام، سبب جلب علاقه کشاورزان به زراعت این گیاهان شده است. در کشور ما به دلیل آنکه هنوز نسبت مصرف ازت فسفر و پتاسیم نامتعادل می باشد لذا مصرف عناصر کم مصرف در سطح وسیعی چندان مطرح نمی باشد. در حالی که در کشور های پیشرفته از نظر کشاورزی میزان مصرف عناصر کم مصرف حدود ۳ درصد مصرف می باشد این مقدار در کشور ما ناچیز و برای هر تن در حدود ۲ گرم می باشد. به عبارت دیگر با عنایت به اینکه مصرف سالانه کودهای شیمیایی در ایران حدود ۲۳۰۰۰۰۰ تن می باشد ۳ درصد حدود ۷۰۰۰۰ تن کودهای کم مصرف می باشد ولی متاسفانه مصرف آن در سطح کشور به ۷ تن در سال نیز نمی رسد. در خاکهای آهکی کمبود عناصر کم مصرف بیشتر مطرح می باشد که متاسفانه توجه به این عناصر نیز مثل مواد آلی و کودهای پتاسیمی به بوته فراموشی سپرده شده و سیاست جدید وزارت کشاورزی رفع این نقایص از راه کاهش pH خاک از طریق مصرف کودهای سولفاته، گوگرد کشاورزی، افزایش مواد آلی خاک و تولید کودهای محتوی عناصر کم مصرف و افزایش حلالیت آنها در حدی است که بتواند افزایش عملکرد محصولات زراعی و باغی خود را شتاب بیشتری دهد. آفتاب گردان (*Helianthus annuus* L) از مهمترین گیاهان روغنی ایران و جهان می باشد به طوری که یکی از ۴ گیاه روغنی جهان به شمار می آید. سطح زیر کشت آن در ایران ۸۰۰۰۰ هکتار می باشد. آفتابگردان با داشتن ۵۰٪ روغن علاوه بر آن که مقدار روغنی که در هر هکتار تولید می کند بیشتر از بسیاری از محصولات زراعی روغنی دیگر است و روغن آن دارای کیفیت بالایی نیز می باشد در میان روغنهای نباتی در زمره بهترین روغن ها به حساب می آید. اهداف مصرف ریز مغذی ها شامل افزایش تولید کمی و کیفی و غنی سازی محصولات کشاورزی، تولید بذر با قدرت جوانه زنی بالا و کاهش غلظت آلاینده هایی نظیر نیترات و کادمیم می باشد (Ramesh, ۲۰۰۳, ۵, ۷). و همکاران نشان دادند که عملکرد دانه و در صد پروتئین با مصرف ۵ میلی گرم آهن در یک کیلوگرم خاک برای هر گیاه افزایش معنی داری پیدا می کند (Marioti, ۱۹۴۰) و Masoni نشان دادند که در آزمایشات گلدانی با به کارگیری آهن در سطوح مختلف کمبود، وزن خشک برگ، سطح برگ، غلظت آهن و کلروفیل آن کاهش می یابد. همچنین ثابت کردند که ذرت نسبت به کمبود آهن حساسیت بیشتری نسبت به آفتابگردان دارد، به طوری که ذرت برای رشد مطلوب به غلظت بالاتری از آهن نیاز دارد (Bergman, ۱۹۲۰). نشان داد که ناقص شدن طبق و ضعف دانه بندی آفتابگردان از کمبود بُر ناشی می شود (Kastori, ۱۹۹۰). و همکاران در بررسی اثرات بُر بر روی آفتابگردان ثابت کردند که کمبود بُر وزن ساقه و ریشه، سطح برگ و مقدار کلروفیل آن را کاهش می دهد. در این آزمایش بر اثر کمبود بُر فتوسنتز گیاه کاهش یافت که دلیل آن کاهش انتقال الکترونی و افزایش قند در برگ ها بیان شد (Sarkar و Sasmal, ۱۹۹۰). گزارش کردند که آهن به میزان ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار و روی به میزان ۴۰ کیلوگرم در هکتار اثر معنی داری بر روی عملکرد دانه آفتابگردان دارند (Singh, ۱۹۵۰) و همکاران نشان دادند که پاسخ گیاهان به کمبود آهن و روی بسته به نوع گونه متفاوت است (Ateague, ۱۹۶۰) و همکاران با بررسی اثر فسفر و بُر بر روی عملکرد آفتابگردان به این نتیجه رسیدند که بیوماس و عملکرد دانه با افزایش فسفر افزایش می یابد و زمانی که فسفر توأم با بُر مصرف می شود بیشترین عملکرد بدست می آید (۸).

مواد و روشها

این آزمایش جهت بررسی اثر ریز مغذی ها بر خصوصیات کمی و کیفی دورقم آفتابگردان در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه ارسنجان (فارس) واقع در ۱۲۰ کیلومتری شیراز با عرض شمالی ۲۵° ۲۹' و طول شرقی ۵۳° ۱۹' و ارتفاع از سطح دریا ۱۶۹۰ متر و در زمینی با بافت رسی به اجرا گذارده شد. با توجه به هدف تحقیق نوع آزمایش از کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در ۴ تکرار با ۲ عامل اجراء شد. عامل اصلی ۲ رقم آفتابگردان به نام های A۱: زکورد و A۲: هیبرید گلشید (CMS۳۱×R-۴۳) بود: عامل فرعی شامل تیمارهای کودی به صورت تلفیقی در قالب ۵ تیمار کودی به صورت: T۱=NPKMg, T۲=NPKMg+Fe, T۳=NPKMg+Fe+BT۵=NPKMgFeBMn+Zn,

T۴=NPKMgFeB+Mn بود. بنابراین تعداد کل کرتها برابر ۴۰= (۲×۵×۴) بود. برای هر کرت فرعی ۴ خط کاشت به طول ۶ متر ایجاد شد. فاصله بین خطوط کاشت ۶۰ سانتی متر و نیز فاصله بین کرت فرعی به همان اندازه در نظر گرفته شد. هر کرت اصلی مساحتی را برابر با ۹۰ متر مربع داشت که به ۵ کرت فرعی با مساحتی برابر با ۱۸ متر مربع تقسیم شده بود. فاصله بین کرت های اصلی ۱ متر و فاصله بین تکرارها ۲ متر در نظر گرفته شد؛ همچنین در ابتدای هر تکرار یک جوی اصلی آبیاری تعبیه شد. در تاریخ ۸۱/۳/۱ کاشت دورقم بذر آفتابگردان آغاز شد. قبل از شروع به کاشت و انجام آزمایش از خاک مزرعه به منظور تشخیص خصوصیات فیزیکی و شیمیایی از نقاط مختلف به شکل زیگزاگ به عمق ۶۰ سانتی متر نمونه برداری و تجزیه خاک در

MSTATC و EXCEL توسط نگارنده انجام پذیرفت.

نتایج و بحث در صد اسید چرب لینولئیک

بین سطوح عامل اصلی و همچنین بین سطوح مختلف عامل فرعی، تفاوت معنی داری در سطح ۵٪ وجود نداشت. اما بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی داری وجود نداشت (جدول ۴). مقایسه میانگین های این صفت، در تیمارهای کودی مختلف نشان می دهد که تیمار کودی T۲ با اضافه شدن آهن نسبت به تیمار کودی T۱ کاهش داشت. با اضافه شدن بُر، در تیمار کودی T۳، میانگین این صفت، نسبت به تیمار کودی T۲، کاهش یافت. با اضافه شدن منگنز در تیمار کودی T۴، میانگین این صفت، نسبت به همه تیمارهای کودی قبلی افزایش داشت؛ تیمار کودی T۴ نسبت به تیمارهای کودی T۲ و T۳ تفاوت معنی داری نشان داد. با افزوده شدن روی در تیمار کودی T۵ میانگین این صفت، نسبت به تیمار کودی چهارم افزایش داشت؛ تیمار کودی T۵ با این افزایش نسبت به تیمارهای کودی T۲، T۱ و T۳ دارای تفاوت معنی دار شد. به احتمال زیاد ۲ عنصر روی و منگنز در ساخته شدن آنزیم هایی دخیل هستند که سبب به وجود آمدن اسید چرب لینولئیک می شوند. اثر منگنز در این مورد به دلیل کم بودن مقدار منگنز موجود در خاک زراعی مورد آزمایش بود و مصرف سولفات منگنز جهشی در افزایش مقدار در صد اسید چرب لینولئیک داشت. (جدول ۱) در تایید مطالب بالا نتایج مشابهی توسط سایرین گزارش شده است (۱۵، ۱۸).

در صد اسید چرب اولئیک

بین سطوح عامل اصلی، عامل فرعی و همچنین بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی داری وجود نداشت. (جدول ۴). در تیمارهای کودی مختلف نشان می دهد که، مقدار میانگین این صفت در تیمار کودی T۲ با اضافه شدن آهن نسبت به تیمار کودی T۱، افزایش یافت. با اضافه شدن بُر، در تیمار کودی T۳، میانگین این صفت، نسبت به تیمار کودی T۲، افزایش داشت؛ تیمار کودی T۳ با این افزایش نسبت به تیمار کودی T۱ دارای تفاوت معنی دار شد. با اضافه شدن منگنز در تیمار کودی T۴، میانگین این صفت، نسبت به تیمار کودی T۳ کاهش یافت؛ تیمار کودی T۴ با این کاهش تیمار کودی T۳ تفاوت معنی داری نشان داد. با اضافه شدن روی در تیمار کودی T۵ مقدار میانگین این صفت نسبت به تیمار کودی T۴ افزایش یافت. (جدول ۱) نتایج این آزمایش با تحقیقات سایرین مطابقت دارد (۱۷، ۱۸).

در صد اسید چرب پالمیتیک

بین سطوح عامل اصلی و همچنین بین سطوح مختلف عامل فرعی، تفاوت معنی داری در سطح ۵٪ وجود داشت. اما بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی داری وجود نداشت (جدول ۴). مقایسه میانگین های این صفت، در تیمارهای کودی T۲ با اضافه شدن آهن نسبت به تیمار کودی T۱، کاهش یافت. با اضافه شدن بُر، در تیمار کودی T۳، مقدار میانگین این صفت، نسبت به تیمار کودی T۲، کاهش یافت؛ تیمار کودی T۳ با این کاهش نسبت به تیمار کودی T۱ دارای

جدول شماره ۲: میانگین مقدار صفات مورد بررسی در ارقام رقم کودی: A۱، هیبرید گلشید: A۱

رقم	اسید چرب	اولئیک	پالمیتیک	اسید چرب	استتاریک	اسید چرب	عملکرد	درصد	در هر هکتار	عملکرد	عملکرد	بیولوژیک در	عملکرد	شاخص	وزن هزار	قطر طبق (cm)
A ₁	۵۸۶۲ a	۳۰۹b	۶۶۲a	۴۶۱a	۴۴۷۵a	۴۲۹۴a	۱۷۲/۵۵a	۴۴/۷۵a	۱۷۸۲/۰۱a	۹۰۳/۱b	۱۵۰/۲۷b	۱۹/۹۶b	۵۲/۲۸a	۲۴/۶۴a	۳۸/۵۰b	۱۵/۸۱a
A ₂	۵۲۳۶ b	۳۶/۲a	۵/۲۶b	۵/۱۷a	۲۹۷۴b	۴۵/۵۴b	۱۵۰/۲۷b	۴۵/۵۴b	۹۰۳/۱b	۹۰۳/۱b	۱۵۰/۲۷b	۱۹/۹۶b	۳۸/۵۰b	۱۹/۹۶b	۳۸/۵۰b	۱۲/۲۷b

جدول شماره ۳: مقایسه میانگین اثرات متقابل (AT) بر روی صفات دارای تفاوت معنی دار (در سطح ۵٪)

رقم	تیمار	اسید	اسید	اسید	اسید	عملکرد دانه	درصد	عملکرد روغن	عملکرد	شاخص	ورن هزار	قطر
	کودی	چرب	چرب	چرب	چرب	در هر بوته	روغن	در هر هکتار	بیولوژیک در	برداشت	دانه	طبق
		لینولیک	اولئیک	پالمیتیک	استئاریک	(gr)		(kg)	هر بوته (gr)	(HI)	(gr)	(cm)
A1	T1	۵۸/۶۳a	۳۰/۰۳cd	۶/۸a	۴/۵۴a	۳۱/۶۱de	۴۴/۶a	۹۴۱/۹cd	۱۴۸/۶ab	۲۱/۲۵a	۴۵/۸b	۱۵ab
A1	T2	۵۷/۵۷a	۳۱/۷۵bc	۶/۵۵a	۴/۱a	۴۰/۵۸bc	۴۲/۵a	۱۱۵۰/۲bc	۱۷۳/۹a	۲۳/۲۷a	۴۸/۲b	۱۶a
A1	T3	۵۰/۳۵a	۳۸/۳۲a	۶/۰۹a	۴/۷a	۴۹/۹۱a	۴۳/۶a	۱۴۵۶/۴a	۱۸۸/۱a	۲۶/۲۴a	۵۸/۲a	۱۶a
A1	T4	۶۱/۵۵a	۲۸/۳۲cd	۵/۷a	۴/۴۳a	۵۰/۶۸a	۴۴/۵a	۱۵۰۷/۴a	۱۸۵/۶a	۲۷/۳۲a	۵۴/۸a	۱۶/۲a
A1	T5	۶۵/۰۲a	۲۵/۶۵d	۶/۱۵a	۳/۱۸a	۴۱/۸۹b	۴۸/۳a	۱۳۵۳/۹ab	۱۶۶/۲ab	۲۵/۱a	۵۴/۳a	۱۵/۶a
A2	T1	۵۰/۷۷a	۳۷/۱۹ab	۶/۶۷a	۵/۳۷a	۲۶/۱۸c	۴۳/۸a	۷۶۷/۶۹d	۱۶۹/۱ab	۱۵/۶a	۳۸/۹cd	۱۴/۲b
A2	T2	۵۱/۱a	۳۶/۸۰ab	۵/۷۳a	۶/۳۷a	۲۶/۵۳c	۴۴/۵a	۷۸۸/۵۱d	۱۲۷/۶c	۲۰/۸۶a	۳۸/۶cd	۱۲/۹d
A2	T3	۵۳/۱۶a	۳۷/۶۸ab	۴/۷۲a	۴/۴۳a	۲۷/۲۲c	۴۶/۸a	۸۴۳/۱۲d	۱۳۹/۲c	۱۹/۵a	۳۷/۹cd	۱۲/۱e
A2	T4	۵۶/۷۵a	۳۲/۰۳bc	۴/۹۴a	۶/۳۱a	۳۲/۸۹cd	۴۴/۲a	۹۶۵/۵۲cd	۱۴۳/۳c	۲۲/۶۹a	۳۳/۸d	۱۳/۱c
A2	T5	۵۵/۰۷a	۳۷/۲۹ab	۴/۲۴a	۳/۳۹a	۳۵/۹bc	۴۸/۱a	۱۱۵۳/۱bc	۱۷۱/۸۷a	۲۱/۰۳a	۴۳/۳bc	۱۳/۱c

مختلف عامل فرعی، تفاوت معنی داری در سطح ۵٪ وجود داشت. (جدول ۴). مقایسه میانگین‌های این صفت در تیمار کودی T۲ با اضافه شدن آهن نسبت به تیمار کودی T۱، افزایش یافت. در تیمار کودی T۳، با اضافه شدن بُر، میانگین این صفت، نسبت به تیمارهای کودی T۱ و T۲، کاهش یافت. با اضافه شدن منگنز در تیمار کودی T۴، میانگین این صفت، نسبت به تیمارهای کودی T۲ و T۳ افزایش و با اضافه شدن روی در تیمار کودی T۵ مقدار میانگین این صفت نسبت به تیمارهای کودی قبل کاهش یافت و نسبت به آنها دارای تفاوت معنی دار شد. (جدول ۱) در تایید مطالب بالا نتایج مشابهی توسط سایرین گزارش شده

تفاوت معنی دار شد. با اضافه شدن منگنز در تیمار کودی T۴، میانگین این صفت، نسبت به تیمار کودی T۳ کاهش یافت. با اضافه شدن روی در تیمار کودی T۵ میانگین این صفت نسبت به تیمار کودی T۴ کاهش یافت؛ تیمار کودی T۵ با این کاهش با تیمار کودی T۱ و T۲ اختلاف معنی دار ی رانشان داد (جدول ۱) (۱۸، ۱۷).

درصد اسید چرب استئاریک

بین سطوح عامل اصلی و همچنین بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی داری وجود نداشت. اما بین سطوح

است (۱۵، ۱۸).

T_۳ و T_۴ در رقم رکورد دارای تفاوت معنی دار شد. اثر متقابل تیمار کودی T_۲ در رقم رکورد که کمترین مقدار میانگین این صفت را داشت، به غیر از تیمار کودی T_۱ در هیبرید گلشید و تیمارهای کودی T_۳ و T_۴ در رقم رکورد با سایر سطوح تیماری تفاوت معنی دار داشت (جدول ۳). در تایید مطالب بالا نتایج مشابهی توسط سایرین گزارش شده است (۱۲، ۸).

شاخص برداشت (HI)

بین سطوح عامل اصلی و همچنین بین سطوح مختلف عامل فرعی تفاوت معنی دار وجود داشت. اما بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی داری وجود نداشت. (جدول ۴). میانگین این صفت در تیمار کودی T_۲ با اضافه شدن آهن نسبت به تیمار کودی اول افزایش یافت؛ تیمار کودی T_۲ با این افزایش نسبت به تیمار کودی T_۱ از تفاوت معنی داری برخوردار شد. با اضافه شدن بُر در تیمار کودی T_۳ میانگین این صفت نسبت به تیمار کودی T_۲ افزایش یافت؛ تیمار کودی T_۳ با این افزایش نسبت به تیمار کودی T_۱ در تیمار T_۲ با اضافه شدن منگنز در تیمار کودی T_۴ میانگین این صفت نسبت به تیمار کودی T_۱ افزایش یافت؛ تیمار کودی T_۲ با این افزایش نسبت به تیمار کودی T_۳ افزایش داشت؛ تیمار کودی T_۴ با این افزایش نسبت به تیمار کودی T_۲ تفاوت معنی داری نشان داد. با افزوده شدن روی در تیمار کودی T_۵ میانگین این صفت نسبت به تیمار کودی T_۴ کاهش و نسبت به تیمار کودی T_۳ افزایش یافت (جدول ۱). نتایج این آزمایش با تحقیقات سایرین مطابقت دارد (۱۳).

وزن هزار دانه

بین سطوح عامل اصلی، سطوح مختلف عامل فرعی و همچنین بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی داری وجود داشت. (جدول ۴). میانگین این صفت در تیمار کودی T_۲ با اضافه شدن آهن، نسبت به تیمار کودی T_۱ افزایش یافت. با اضافه شدن بُر در تیمار کودی T_۳ میانگین این صفت نسبت به تیمار کودی دوم افزایش داشت؛ تیمار کودی T_۳ با این افزایش نسبت به تیمار کودی T_۲ دارای تفاوت معنی دار شد. با اضافه شدن منگنز در تیمار کودی T_۴، میانگین این صفت نسبت به تیمار کودی T_۳ کاهش و نسبت به تیمار کودی T_۲ افزایش یافت. تیمار کودی T_۴ نسبت به تیمار کودی T_۲ تفاوت معنی دار نداشت. با اضافه شدن روی در تیمار کودی T_۵ مقدار میانگین این صفت نسبت به همه تیمارهای کودی قبلی افزایش یافت؛ با این افزایش تیمار کودی T_۵ با تیمار کودی T_۴ دارای تفاوت معنی داری شد (جدول ۱). در تایید مطالب بالا نتایج مشابهی توسط سایرین گزارش شده است (۱۰، ۱۳).

قطر طبق

بین سطوح عامل اصلی و همچنین بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی داری وجود داشت. اما بین سطوح مختلف عامل فرعی، تفاوت معنی داری در سطح ۵٪ وجود نداشت (جدول ۴). اثر متقابل تیمار کودی T_۴ در هیبرید گلشید که بیشترین مقدار میانگین این صفت را داشت با تیمار کودی T_۴، T_۳، T_۲، T_۱ و T_۵ در رقم رکورد دارای تفاوت معنی دار شد. اثر متقابل تیمار کودی T_۳ در رقم رکورد که

عملکرد دانه در هر بوته

بین سطوح عامل اصلی، سطوح مختلف عامل فرعی و همچنین بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی دار وجود داشت (جدول ۴). این صفت با اضافه شدن آهن نسبت به تیمار کودی T_۱، افزایش داشت. با اضافه شدن بُر، در تیمار کودی T_۳، میانگین این صفت، نسبت به تیمارهای کودی T_۱ و T_۲، افزایش یافت؛ تیمار کودی T_۳ با این افزایش نسبت به تیمار کودی T_۱ دارای تفاوت معنی دار شد. با اضافه شدن منگنز در تیمار کودی T_۴، میانگین این صفت، نسبت به همه تیمارهای کودی قبلی افزایش یافت؛ این افزایش نسبت به تیمارهای کودی T_۱ و T_۲ معنی دار بود. با افزوده شدن روی در تیمار کودی T_۵ میانگین این صفت نسبت به تیمار کودی T_۴ کاهش داشت (جدول ۱). نتایج این آزمایش با تحقیقات سایرین مطابقت دارد (۱۶).

درصد روغن

بین سطوح عامل اصلی و همچنین بین سطوح مختلف عامل فرعی تفاوت معنی داری وجود نداشت اما بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی داری وجود داشت (جدول ۴). میانگین های این صفت در تیمار کودی T_۲ با اضافه شدن آهن نسبت به تیمار کودی T_۱ کاهش یافت. با اضافه شدن بُر در تیمار کودی T_۳ میانگین این صفت نسبت به دو تیمار کودی قبلی افزایش یافت. با افزوده شدن منگنز در تیمار کودی T_۴ میانگین این صفت نسبت به تیمار کودی T_۳ کاهش و نسبت به تیمارهای کودی T_۱ و T_۲ افزایش یافت. با اضافه شدن روی در تیمار کودی T_۵، میانگین این صفت نسبت به همه تیمارهای کودی قبلی افزایش یافت. (جدول ۱) در تایید مطالب بالا نتایج مشابهی توسط سایرین گزارش شده است (۱۵، ۱۶).

عملکرد روغن

بین سطوح عامل اصلی، سطوح مختلف عامل فرعی و همچنین بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی داری وجود داشت. (جدول ۴). میانگین این صفت در تیمار کودی T_۲، با اضافه شدن آهن نسبت به تیمار کودی T_۱، افزایش یافت. با اضافه شدن بُر، در تیمار کودی T_۳، میانگین این صفت، نسبت به تیمار کودی T_۲، افزایش یافت؛ با این افزایش نسبت به دو تیمار کودی قبلی دارای تفاوت معنی دار شد. با اضافه شدن منگنز در تیمار کودی T_۴، میانگین این صفت، نسبت به تیمار کودی T_۳ افزایش یافت. با افزوده شدن روی در تیمار کودی T_۵ مقدار میانگین این صفت نسبت به تیمار کودی T_۴ کاهش یافت. (جدول ۱) نتایج این آزمایش با تحقیقات سایرین مطابقت دارد (۱۶).

عملکرد بیولوژیک در هر بوته

بین سطوح عامل اصلی و همچنین بین سطوح مختلف اثر متقابل تیمارهای کودی در ارقام تفاوت معنی داری وجود داشت. اما بین سطوح مختلف عامل فرعی، تفاوت معنی داری در سطح ۵٪ وجود نداشت (جدول ۴). اثر متقابل تیمار کودی T_۳ در هیبرید گلشید که بیشترین میانگین این صفت را داشت، با تیمار کودی T_۱ در هیبرید گلشید و تیمارهای کودی

جدول ۴: خلاصه نتایج تجزیه واریانس وضرب تغییرات که در آن میانگین مربعات صفات مختلف نمایش داده شده است.

میانگین مربعات											درجه	منابع تغییرات
قطر طبق	وزن	شاخص	عملکرد	عملکرد	درصد	عملکرد	اسیدچرب	اسیدچرب	اسید چرب	اسیدچرب	آزادی	S.o.v
	هزاردانه	برداشت	بیولوژیک	روغن	روغن	دانگه	استتاریک	پالمیتیک	اولئیک	لینولئیک	df	
۱/۰۹ns	۴۶۳۹ns	۶۷۹ns	۱۵۳۸۳ns	۱۷۱۲۹۷/۴ns	۲/۳۴۱ns	۱۶۸/۴۹ns	۱/۷۰۵ns	۸۰/۸ns	۱۰۷/۶ns	۲/۱۲۵ns	۳	تکرار R
۶۴/۰۶*	۱۸۹۸/۴*	۲۹۱/۳*	۴۹۶۲/۲*	۱۴۳۱۹۱۴/۹*	۶/۱۲*	۱۷۳۹/۶*	۹/۳۱۲ns	۹/۹۴**	۲۸۰/۰۵۳*	۲۷۷/۰۴۴*	۱	رقم A
۱/۹۴	۳۶/۹۵	۸/۵	۲۱۱/۷	۳۱۲۷۴/۱	۸/۷۸	۲۳/۶۲	۲/۸۲۵	۰/۳۳۱	۱/۱۹۸	۴/۵۵۳	۳	اشتباه آزمایشی Ea
۰/۵۱۶ns	۶۳/۳*	۴۵/۸۴*	۲۸۳/۸ns	۲۴۳۲۳۱/۶*	۲۷/۲۷۵*	۲۰۸۷*	۵/۵۹۷*	۳/۴۶*	۷۶/۰۵۷*	۹۷/۱۵۸*	۴	کود T
۲/۹۵*	۸۲/۷۱*	۵/۲۵۸ns	۲۱۴۷/۶*	۷۷۷۲۱/۸**	۶/۰۵ns	۱۱۲/۰۴*	۲/۴۳۲ns	۹/۱ns	۴۳/۴۶۷*	۴۷/۶۹۸ns	۴	اثر متقابل رقم درکود
۰/۵۶	۱۳/۳۳	۴/۵۹	۲۱۰/۳	۲۳۳۱۳/۳	۲/۱۹۶	۲۹/۱۲	۱/۰۶۸	۰/۵۸	۱۵/۳۶	۱۹/۲۹۸	۲۴	اشتباه آزمایشی Et
۵/۱۷	۸/۰۴	۹/۶۱	۸/۹	۱۳/۹۲	۳/۲۸	۱۴/۸۵	۲۲/۰۲	۱۳/۲۴	۱۱/۶۸	۷/۸۴	-	Cv%

*در سطح ۵ درصد معنی دار است. **در سطح ۱ درصد معنی دار است. ns اختلاف معنی دار نمی باشد.

گلشید بهترین تیمار تشخیص داده شد.

منابع مورد استفاده

- ۱- سپهرا، م. ج.، ملکوتی، ۱۳۷۹. ضرورت مصرف بهینه کود برای افزایش عملکرد و بهبود کیفیت آفتابگردان، سازمان تات. مؤسسه تحقیقات خاک و آب، نشریه فنی ۱۰۲.
- ۲- سعادت لاجوردی، ن. ۱۳۵۹. دانه های روغنی. انتشارات دانشگاه تهران. ص ۴۶-۲۴.
- ۳- عرش‌ی، ی. ۱۳۷۳. علوم و تکنولوژی آفتابگردان (ترجمه). انتشارات اداره کل پنبه ودانه های روغنی ایران
- ۴- ملکوتی، م. ج. و م. م.، طهرانی، ۱۳۷۹. چاپ دوم. ریز مغذی ها در افزایش عملکرد و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی. انتشارات دانشگاه تربیت مدرس. تهران. ایران. ص ۱۲۲-۷۷.
- ۵- ملکوتی، م. ج. و م. م.، غیبی، ۱۳۷۶. تعیین حد بحرانی عناصر غذایی محصولات استراتژیک و توصیه صحیح کودی در کشور. انتشارات

کمترین مقدار میانگین این صفت را داشت، به غیر از تیمارهای کودی T۲ و T۴ در رقم رکورد با سایر تیمارهای کودی تفاوت معنی داری را نشان داد (جدول ۳). نتایج این آزمایش با تحقیقات سایرین مطابقت دارد (۹).

خلاصه نتایج

۱- هیبرید گلشید که روغن با کیفیت بالایی را (درصد اسید چرب لینولئیک بیشتر) تولید می کند ، روغن بیشتری را تولید کرد و شاخص برداشت آن بیشتر شد ، بنابراین نسبت به رقم رکورد با توجه به نتایج تجزیه آماری ، برتر تشخیص داده شد ۲- چنین به نظر می رسد که پاسخ ارقام مختلف نسبت به عناصر ریزمغذی در مورد صفات مورد آزمایش متفاوت است. ۳- برای افزایش در صد اسید چرب لینولئیک ، تیمار کودی بهترین تیمار کودی T۵ تشخیص داده شد. ۴- برای افزایش عملکرد روغن در هکتار از لحاظ آماری تیمار کودی T۳ بهترین تیمار کودی تشخیص داده شد ولی از لحاظ اقتصادی چون از تیمار کودی T۴ به مقدار ۸۷ کیلوگرم کمتر است ، بنابراین تیمار کودی T۴ در هیبرید

- 13- Raghbir , S . , R . K . Sharma , S . Singh and M . Singh . 1996 . Effect of P , Zn , Fe , CaCo₃ and farmyard manure application on yield and quality of sunflower. *Annals of Biology Ludhiana* . 1996 , 12 : 2 , 203 – 208 .
- 14 - Ramesh , S . , S . Raghbir , S . Mohinder , R . sharam , R . Singh and M . Singh . 1999 . effect of P , Fe on the yield of Sunflower . *Ann . Agri . Res* , 4 : 2 . 145 – 450 .
- 15- Sarkar , R . K . , and T .K . Sasmal . 1998 . Effect of Micronutrientds on physiological parameter in Sunflower . *Ind . J . Agric . Sci* 98:4: 233-240
- 16- Singh , R . , R . K . Sharma and M.Singh . 1996 . Effect of P , Zn , Fe , CaCo₃ and Farmyard manure application on yield and quality of Sunflower . *Annals of Biology Ludhiana* 12 (2) : 203 – 208 .
- 17-Steer,B.T.,G.S.seiler.1990.change in fatty acid composition of sunflower (*Helianthus annuus* L.) seeds in response to time of uitrgfn application supply rates and defoliation journal of food and Agriculture.51,1.pp.11-26.
- 18-wilson , D.O.,F.C.13oswell and 12.oh12.1983.chan,es in sanflower seed oil and as influenced by manganese natrition. *Corp science*.vol.22.948-952.
- آموزش کشاورزی . کرج . ایران .
 ۶ - ملکوتی، م.ج. و همکاران. ۱۳۷۹. توصیه بهینه کودی برای محصولات باغی وزراعی . نشرآموزش کشاورزی کرج-ایران. نشریه فنی شماره ۱۹۶ .
 ۷ - ناصری، ف. ۱۳۷۰. دانه های روغنی (ترجمه). انتشارات معاونت فرهنگی آستان قدس .
 8- Ateegue , M. , G.U. Malewar and S. D More . 1993 . Influence of phosphorus and boron on yield and chemical composition of sunflower . *J. of the Indian Society of soil Science* . 41 (1) : 100 – 102 .
- 9- Bergmann , W . 1992 . Color atlas : Nutritional disorders of plants . Phosyn , Gustar – Fischer , Statgaet , Germany .
- 10- Heggo , A.M. and f.n.Barakeh.1994.Amycorhizal rolen P,Zn interaction in calcareus soil with corn.. *Ann.Sci.cario*.39.2.595-608
- 11 - Kastori R . , M Plesnicar , D. Pakovi and Z . S akac . 1995 . Photosynthesis, cholorophyll fluorescence and soluble carbohydrates in sunflower leaves as affected by boron deficiency.*J.of plant Nutrition* 18 (9).
- 12- Mariotti , M . , L . Ercoli and A . Masoni .1996 . Spectral properties of iron deficient Corn and Sunflower leaves .*Remote Sensing of Environment* . 58 (3) : 282 – 288 .

Archive